

Turai Laura

Szürkület

Angelo Minutinak

*Messziről jövök.
Az álom hínárösvénye átdolgoz
s látok selymes utcát szürkében,
tisztá szívet mesélő esőillatban ázva*

*Mert ott volt a vakító ablakú ház
S a hideg láz, hogy mégis elsuhant az éjben...
(Mindenhol aranyló angyalok
A félhomályig földet érten.)*

*Rimánkodok.
Nincs már szavam, igába vont az éden.*

*Majd hallgatok, míg évszázadok
vallanak bálna-mélyben.*

Hodály

*Érvénytelen sebek.
A lélektágas éjszaka
levelekké hasítja csillagait.
szemem beléjük tapad: mily bűvös ahogy
csüggnek hajszálagak végein
átmeredve az ónix-levegőn*

*A hasadásban ülök
megint – hibernált hegek.*

Circulus vitiosus

*Elvesztem, tiéd vagyok.
Hullnak felém a csillagok.*

*Tiéd vagyok mint sohasem
Elvesztem csillaglesen.*

*Hullnak belém a csillagok
Tüzesen prüszköl varázslatuk.*

*Tiéd vagyok mint vulkáné a láva
kitörök érted az éjszakába*

*Mint sohasem, vágtat életem
izzik hiányod a gyepen*

Elvesztem édes csillaglesen

*Hullnak belém a csillagok
s most hirtelen nálad vagyok*

*Tüzesen prüszköl varázslatuk
Elvesztem. Tiéd vagyok.*

Tollam

*Lelkedbe mártom tollam
gyíkféher tintádba nézek
sápadt vagy, mint egy kagyló
gyöngyödet hol emészted?*

*Árnyadba mártom tollam
ezüst sugárban fénylesz
bárhol vagy rám vetülsz
mint délre a nyári légyesz*

*Álmodba mártom tollam
hideg szél megcirógat
virág hasít nevembe
tiéd a hold, s a holnap*

*Lábnymaidba fekszem
csak fekszem s így követlek
véredbe mártsam tollam
hogy végre megértsd szeretlek?*